

Ervaringen van een gastgezin

Door Peter Snoeks, bestuurslid van de Stichting Stedenband, werden we na de zomer benaderd om in oktober, evenals in april trouwens, weer als gastgezin te fungeren bij een uitwisseling van studenten gezondheidszorg van een school uit Příbram.

Hierover hoefden we niet lang na te denken, gezien de altijd positieve ervaringen die we hiermee hebben.

Op zaterdag 11 oktober kwam de groep, bestaande uit 7 meisjes en 1 jongen na een lange busreis in Hoorn aan, waarna ze keurig thuis bij ons werden afgeleverd.

Gedurende een maand verbleven Sarka Seberova en Eliska Kralickova in ons gezin, en liepen zij stage in W.Z.C. Avondlicht.

Waar vroeger nog weleens de taalbarrière de eenvoudige communicatie in de weg stond, beschikt zeker de huidige jeugd over genoeg kennis van de Engelse taal. Dit maakt het, zeker in het begin, gemakkelijker om elkaar wat nader te leren kennen. Ook de mobiele telefoon, met toegang tot internet, en een meegenomen laptop maakt dat zij zich ook niet meer zo eenzaam voelen in een vreemde omgeving.

In het eerste weekend hebben we met de hele groep (inclusief de 2 leraressen, ook uit Příbram) een bezoek gebracht aan Texel, iets wat altijd hoog op het verlanglijstje staat.

Op de fiets met weinig wind en veel zon is dit een prachtige dag geworden, waarbij het strand en het Texel bier zeer in de smaak vielen.

Maar er moest natuurlijk ook „gewerkt” worden, dus werd na het weekend hiermee een start gemaakt.

Avondlicht is een modern en pas verbouwd Woonzorgcentrum, waar ze een prettige en leerzame stage hebben doorgemaakt. Vanuit ons huis was het nog geen 10 minuten fietsen, en hun vroegste begintijd was 07.30 uur.

Dit in tegenstelling tot hun werk/stage in het ziekenhuis van Příbram, waar de begin tijd 06.30 uur is, en ze daarvoor al een reistijd van gem. 1 uur erop hebben zitten.

Ook werken zij daar 12 uur op een dag, kortom van enige weelde op het gebied van werkzame uren was hier wel sprake.

Tijdens de gesprekken met hen over hun stage-ervaringen kwamen o.m. de volgende dingen naar voren:

- * Ze vonden de ouderen er gelukkiger en blijer uit zien.
- * Er staan hier meer hulpmiddelen tot hun beschikking (o.m. tilliften)
- * Er is meer ruimte voor persoonlijk contact.
- * De hygiëne regels zijn in Tsjechië strenger, en er is meer bureaucratie.
- * Er was een zeer prettig contact met de medewerkers.

Ook in ons gezin voelden ze zich al heel snel thuis, en maakte ze tripjes per fiets naar de stad en hun medestudenten.

We hebben hen nog meegenomen op familiebezoek, voor een lichtjesavond in Hoorn en Enkhuizen en een avondje karten en bowlen in Grootebroek.

Met de hele groep (en Teun en Wilco) is er nog een bezoek gebracht aan Volendam en Amsterdam, waarbij het jammer was dat de wachttijd voor het Anne Frankhuis zonder besproken kaartjes wel erg lang is.

Een bootreisje op de grachten, het museumplein, de Kalverstraat en de Dam waren voldoende voor een geslaagde dag.

Ook mochten we genieten van hun spontaan aangeboden kookkunsten, en werd er op een van hun vrije dagen een „Babovka” gebakken.

Ook waren ze te porren voor enige typisch Hollandse gezelschapsspelletjes, waarbij de sjoelbak een hoogtepunt vormde.

Maar aan alles komt een eind, en op vrijdag 7 november vertrokken ze weer via Amsterdam naar Praag.

We hebben genoten van deze maand, en weer wat meer geleerd van de Tsjechischegewoonten en gebruiken. Ook hoe jonge Tsjechen aankijken naar hoe het er hier in Nederland aan toe gaat was voor ons waardevol.

Het was voor ons niet de eerste, maar ook zeker niet de laatste keer.

Wij bedanken ook Peter Snoeks en familie voor alle voorbereidingen en geregel tijdens deze uitwisseling.

Yvonne en Kees Warmenhoven
Zwaag